NORAKSTS
Lieta Nr. 142244012
(1-0796-13/24)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013. gada 21. jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K. Kalvāne,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *E.S.* (personas kods */personas kods/*) sūdzības par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2012. gada 2. februāra lēmuma Nr. 10/109126940/307 (administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr. 109126940) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2012. gada 12. janvārī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk arī – RPP PP vai iestāde) inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr. 109126940 (turpmāk arī – protokols), kurā konstatēts, ka transportlīdzeklis SAAB, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, bija novietots stāvēšanai pie Kr.Valdemāra ielas 73. nama, Rīgā, pārkāpjot Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 135.9. punktu, par ko transportlīdzekļa vadītājam paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{10} panta ceturtās daļas 5. punktā. Transportlīdzekļa vadītājam, kas neatradās pārkāpuma izdarīšanas vietā, piemērots administratīvais naudas sods Ls 20 apmērā *(lietas 19. lapa)*.

[2] Nepiekrītot protokolam, *E.S.* (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) to apstrīdēja Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldē *(lietas 13-14. lapa)*.

Iestāde 2012. gada 2. februārī pieņēma lēmumu Nr. 10/109126940/307 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru nolēma protokolu atstāt negrozītu *(lietas 5-6. lapa).*

[3] 2012. gada 7. martā tiesā saņemta sūdzības iesniedzēja sūdzība, kurā lūgts atcelt Lēmumu. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka 2012. gada 12. janvārī novietojis automašīnu uz Zaubes ielas pretī Kr. Valdemāra ielas 71. namam, Rīgā, nevis uz brauktuves, bet uz bruģēta laukuma tieši pie ēkas sienas. Nekādu ceļa zīmju, kas aizliedz stāvēt automašīnai attiecīgajā vietā nebija. Bruģētais laukums ir nodalīts no Zaubes ielas brauktuves un ietves.

Vienlaikus sūdzības iesniedzējs norāda uz to, ka pie vienādiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, iestāde ar 2012. gada 5. janvāra lēmumu Nr. 10/1409059596/40 sūdzības iesniedzēja 2011. gada 19. decembra sūdzību apmierināja un administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr. 109059596 atcēla, līdz ar to sūdzības iesniedzējs uzskata, ka pie šādiem apstākļiem iestādei ir jāpieņem vienādi lēmumi.

[4] Paskaidrojumā tiesai iestāde norāda, ka sūdzības iesniedzēja sūdzība noraidāma, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[6] LAPK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa, izvērtējot Lēmumu, atzīst, ka iestādes motivācija attiecībā uz to, ka sūdzības iesniedzējs pārkāpis CSN 135.9. punktu un izdarījis 149.^{10} panta ceturtās daļas 5. punktā paredzēto pārkāpumu, ir pareiza un pilnībā pietiekama, tāpēc pievienojas iestādes motivācijai, nenorādot izvērstāku argumentāciju.

[7] Tiesa atzīst sūdzības iesniedzēja norādi, ka iestāde ar 2012. gada 5. janvāra lēmumu Nr. 10/109059596/40 ir atcēlusi administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr. 109059596 par sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības par transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai uz ietves. Tajā pašā laikā tiesa konstatē, ka ar minēto lēmumu iestāde nav atzinusi, ka nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva, bet gan, izvērtējot lietderības apsvērumus pamatojoties uz LAPK 21. panta otro daļu, uzskatīja, ka sūdzības iesniedzēja izdarītais administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, līdz ar to iestāde piemēroto naudas sodu atcēla un aprobežojās ar mutvārdu aizrādījumu.

Personai nav tiesības atsaukties uz vienlīdzības principu, lai attaisnotu prettiesiskas prakses izmantošanu turpmāk. Persona nedrīkst izvairīties no soda, norādot, ka līdzīgā lietā pārkāpējs nav ticis sodīts *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007. gada 8. oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-400/2007 10. punktu).*

Līdz ar to tas, ka iestāde, pastāvot vienādiem faktiskajiem apstākļiem, ir vienreiz atcēlusi personai piemēroto sodu un aprobežojusies ar mutvārdu aizrādījumu, nevar radīt tai tiesisku paļāvību, ka minētā iestādes prakse tiks turpināta. Līdz ar to, tiesa nesaskata pamatu atkārtoti atzīt sūdzības iesniedzēja izdarīto pārkāpumu par maznozīmīgu un atbrīvot sūdzības iesniedzēju no administratīvās atbildības, jo sūdzības iesniedzējam bija zināms, ka viņš, novietojot transportlīdzekli konkrētajā vietā, pārkāpj CSN 139.9. punkta prasības. Tas nozīmē, ka novietojot atkārtoti transportlīdzekli stāvēšanai tajā pašā vietā, sūdzības iesniedzējs ir apzinājies savas darbības prettiesisko raksturu, paredzējis tās kaitīgās sekas un apzināti pieļāvis šo seku iestāšanos, kas saskaņā ar LAPK 10. pantu ir traktējams kā administratīvā pārkāpuma izdarīšana ar nodomu.

Tiesa uzskata, ka personu nav pamata atbrīvot no administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 21. pantu un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu, ja persona administratīvo pārkāpumu izdara ar nodomu. Tas būtu pretēji administratīvā soda mērķim, kas noteikts LAPK 22. pantā – personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Pretējā gadījumā sūdzības iesniedzējs varētu nebeidzami ignorēt CSN prasības konkrētajā vietā un palikt nesodīts, paļaujoties, ka iestāde viņu vienmēr atbrīvos no administratīvās atbildības un reāls naudas sods nemaz nebūs jāmaksā. Tiesas vērtējumā tas būtu atzīstams par tiesību nihilismu, kas tiesiskā valstī nav pieļaujams.

[8] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1. punktu, 289.[16] panta ceturto daļu un 289.[18] panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2012. gada 12. janvāra lēmumu Nr. 10/109126940/, bet *E.S.* sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* K.Kalvāne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese K.Kalvāne
Rīgā 2013. gada 21. jūnijā